

QVÆSTIO MEDICA.

CARDINALITIIS DISPUTATIONIBVS MANE AGITANDA, 503

IN SCHOLIS MEDICORVM, DIE IOVIS XX. MARTII, MAGISTRO

NICOLAO MARCHANT, DOCTORE MEDICO, MODERATORE.

An alimenti cum Medicamento conuenientia.

VIs iniqua fati, à puncto lucis ad vesperum, vitæ extinguendæ, cœu Prometheus vultur intenta est. cui arcendæ, fluxa valdè, & ca-
duca sufficitur medela; Cibus non-naturalium nobilissimus, suauior ingenti caloris amor, eiusquè fouendi similior Imago, quem de-
pascendo vincit. quo intimiora sui perfundit. Ab eius inopiâ, Marasmi duplicis, Atrophie, vitæ splendorem exhaurientis; Melan-
cholie, imagines infantiæ mouentis inuasio. nullum viuens lucis amcenitate, non Phalangia, non Stelliones, non insecta hyeme la-
tentia; diu fruuntur. Quæuis inedia pessima. Triduanâ in acutis. exacta in venereâ lue diata. non adest fames sine luctu naturæ. nati-
uus calor fit igneus. accedit animi defectus. Conuulsio.

NON eadem omni cibo dignitas. nobilior qui elaboratior. quem stirpes à terræ manimis; quem puelli à fontibus maternis per vmbi-
licum, omni forde liberum. vnde nequè in stirpibus, nequè in foetibus fecis emunctio. Quis plus natui quàm ascititi caloris, partes
tenuiores, euchymæ, eupeptæ, lacticia, Oua, Nouella stirpium & animantium, & quidquid à recenti naturæ opificio emanauit. Ter-
reni calorem angunt; transpirabilia præcludunt. adusti, humidum natuum dispergunt. aërei & spongiosi naturali flammæ amici. Azy-
mi dyspepti. cum Zymâ leuissimi. simpliciores, & sinè fuco longæuiore. Inde patribus ante Cataclysmum vitæ longitudo. quos simplicissimus, ra-
dio cœlesti grauidus, & sola naturæ optesi elaboratus cibus fouebat. Zoroaster ad millenarium vixit. Suedani monticolæ ad tercentimum proro-
gantur.

QUÆM fouendâ vitâ cibum Natura constituit, eundem proditrice & sublatente mortis fomite circumsepit, inæquabili miscellâ, vene-
no, fœce, in quæ calor nequè amorem, nequè imperium habet: sed motu suæ viuacitatis ea disgregat (non tamen omnia) à quibus
calor retusus infirmatur, & pura nutrimenti substantia clâm inficitur. inde propensio ad morbos & ad mortem. Quis expugnandis
adest medicamentum. cibus naturæ fluenti præsidio est: Medicamentum cibi vitia repurgat. naturam superat, nec ab eâ superatur: à
principio sæpè cruda digestaque mouendo, morbi fomitem expungit. naturam crism molientem promouet.

ALIMENTVM à corpore patitur, à medicamento corpus. non est pharmacum, cui non venenum, excepto Rha-barbaro. Alimen-
tum sano prodest, medicamentum obest. illud alit & addit, hoc alterat & detrahit. illud suauissimâ partium communione intimiores
recessus peruadit; hoc odio horribili muruo particularum consensu ablegatur. cum medicamento languor solidarum, ebullitio calori-
s, Ephemeræ. Cum alimento exultatio partium. ab hoc, nemo diu viuens abstinet; sed Arabes Barbari, & quibus pecorina indo-
les medicamine non indigent. illud felices dies propagat; ab hoc infelici, vitæ & gaudia minuuntur. illud per varios anfractus, viscus vitæ nobilissi-
mum attingit: hoc nunquam. Cardiacæ ægritudo cardiacæ est, non cordis.

QUÆM alimentis antidota. cum medicamentis venena. illa sunt Alexipharmaca, Theriaca. Hæc deleteria. vinum oleum, acetum,
allium, sal, & caro viperina geminam & alimenti & antidoti rationem obtinent. At Mercurius, stimmi, Arrenicum, Zandarac, vni-
uersa mineralium familia, Deleteria, pharmacis & venenis ascribuntur. omnia venena medicamenta, omnia medicamenta venena.
at nullum alimentum, neque medicamentum, neque venenum.

Ergo alimenti cum medicamento nulla conuenientia.

F.M.P.
ANNO

Afferebat Lutetiæ LAZARVS PENA Mafsilienfis, Anno S. M. DC. XV.